

Śliwki japońskie

Śliwa japońska wzbudza zainteresowanie różnorodnością kształtów owoców i barwy skórki – od żółtej, przez pomarańczową, bordową, ciemnoczerwoną, bordowogranatową, aż po czarną. U większości odmian skórka jest zwarta i mocna, dzięki czemu owoce zachowują wyjątkową trwałość i długo po zbiorze nie tracą świeżości.

mgr Agnieszka Głowacka, Instytut Ogródnictwa w Skierniewicach

1

ODMIANY Opisane tu odmiany są najmniej zawodne w uprawie w naszym kraju.

Wszędzie tam, gdzie dobrze rosną śliwy domowe, sprawdzą się również śliwy japońskie

SHUTTERSTOCK.COM/PICMIN

1 'Komet' Jej drzewa rosną dość słabo, tworzą rozłożyste korony i wyróżniają się dobrą zdrowotnością. Plonują bardzo obficie i regularnie. Są częściowo samopłodne, ale lepiej plonują w towarzystwie zapylaczy ('Najdiena', alycza). Owoce dojrzewają nierównomiernie, zwykle w drugiej dekadzie VII. Są średniej wielkości (masa 25–30 g), okrągłe lub lekko wydłużone, żółte, prawie w całości pokryte intensywnym czerwobordowym rumieńcem. Miąższ żółty, aromatyczny, smaczny.

2 'Angelino' Drzewa rosną silnie i tworzą luźne korony. Są wytrzymałe na mroz, ale dość podatne

na dziurkowatość liści drzew pestkowych. Plonują dość regularnie, średnio obficie. Owoce dojrzewają, w zależności od pogody, w pierwszej lub drugiej poł. X. Są duże (50–60 g), kuliste, lekko spłaszczone. Okrywa je początkowo bordowogranatowa, a w pełnej dojrzałości, prawie czarna, dość cienka skórka z mało widocznymi przetchlinkami. Miąższ żółtopomarańczowy, jędrny, średnio soczysty, aromatyczny. Owoce bardzo dobrze się przechowują, a ich smak zależy od pogody w czasie dojrzewania.

• **'Shiro'** Jej drzewa rosną silnie, plonują bardzo obficie i regularnie. Przy obfitym owocowaniu pogarsza się jednak smak owoców (warto przeredzać zawiązki). Owoce dojrzewają na przełomie VII i VIII. Są średniej wielkości, ale drobniej przy bardzo obfitym plonowaniu. Mają charakterystyczny sercowaty kształt. Skórka żółta, dość cienka. Miąższ żółty, średnio zwięzły, bardzo soczysty.

Drzewa obsypane kolorowymi, dojrzałymi owocami wyglądają bardzo atrakcyjnie. Dojrzałe owoce dobrze smakują spożywane na świeżo prosto z drzewa. Ich smak różni się od owoców śliwy domowej, których typowym przedstawicielem jest 'Węgierka Zwykła'. Są bardzo soczyste i zwykle aromatyczne, co niektórym osobom może przeszkadzać. Są one również przydatne na kompoty i dżemy. Niestety pestka większości odmian nie oddziela się od miąższu.

2

U **'Gauota'** Drzewa rosną średnio silnie i tworzą wyniosłe korony. Plonują dość regularnie, ale niezbyt obficie. Owoce dojrzewają w pierwszej lub drugiej dekadzie VII. Są średniej wielkości lub duże (45 g), okrągłe lub delikatnie wydłużone, jasnożółte z czerwonym lub czerwono-bordowym rumieńcem. Miąższ żółty, dość jędrny, słodki, soczysty, aromatyczny, smaczny. To odmiana o atrakcyjnych, bardzo wcześniej dojrzewających owocach, których wadą jest

szybkie mięknięcie po zerwaniu oraz duża podatność na gnicie.

- **'Vanier'** Drzewa rosną umiarkowanie silnie i wyróżniają się wyjątkowo dobrą zdrowotnością. Są odporne na raka bakteryjnego i brunatną zgniliznę drzew pestkowych. Owoce dojrzewają na pocz. VII. Są duże (40–45 g), kuliste, bardzo atrakcyjne, żółte lub żółtopomarańczowe, z różowoczerwonym rumieńcem. Miąższ dość miękki, żółty lub lekko zaróżowiony, soczysty i bardzo aromatyczny.

4

3

- 4** **'Najdiena'** Drzewa rosną średnio silnie i tworzą kuliste, mocno zagęszczające się korony o dobrej zdrowotności. Kwitną wcześniej, ale pąki kwiatowe są rzadko uszkodzone przez przymrozki. Plonują bardzo dobrze i regularnie. Owoce dojrzewają nierównomiernie, zwykle w drugiej dekadzie VII, 3–5 dni po owocach odmiany 'Kometa'. Są średniej wielkości (30–35 g), okrągłe lub delikatnie wydłużone, żółte, prawie w całości pokryte intensywnym różowo-

bordowym rumieńcem. Miąższ żółty, średnio jędrny, aromatyczny, smaczny.

- **'Oishi Wase'** Jej drzewa rosną średnio silnie, plonują dość regularnie, ale zwykle średnio obficie. Są dostatecznie wytrzymałe na mróz. Owoce dojrzewają w pierwszej lub drugiej dekadzie VII. Są średniej wielkości do dużych (40–50 g), sercowate, jasnożółte, często w całości pokryte czerwono-bordowym rumieńcem. Miąższ żółty, jędrny, soczysty, aromatyczny, smaczny.

Ważne w uprawie

1 Drzewa śliw japońskich tolerują większość rodzajów gleby i mogą być sadzone w miejscach, które są odpowiednie dla śliw powszechnie uprawianych w naszym kraju.

2 Są mniej wytrzymałe na mróz od zwykłych śliw, dlatego młode drzewka najlepiej posadzić wiosną. W ostatnich latach zimy w naszym kraju są łagodniejsze, co sprzyja uprawie tego gatunku.

3 Po łagodnej ziemi drzewa rozpoczynają kwitnienie już

w III lub na pocz. IV. Pąki kwiatowe i kwiaty są więc narażone na wczesnowiosenne przymrozki.

4 Problemem w uprawie może być porażenie drzew przez wirusy, w tym szarkę. Groźnymi chorobami są też rak bakteryjny i brunatna

zgnilizna drzew pestkowych.

5 Odmiany śliwy japońskiej są obcopylne, dlatego należy posadzić przynajmniej jej 2 odmiany. Dla prawie wszystkich odmian śliwy japońskiej dobrym zapylaczem jest ałycza. Zamiast sadzenia drzew ałyczy,

można ją zaszczyć w konarach drzewa śliwy japońskiej. Zapylaczami nie mogą być odmiany śliwy domowej, które kwitną przynajmniej o tydzień później.

